

(ח) תוספתא פ"ג, (ז) תוספתא
[פ"ג], (ג) לז.

לעזי רע"י

ארישטי"ש. נעורת.

רבינו חננאל

ושקלנו וטענו ותרצנו
כיה שחיקה בנפת, אבל
בעצם אסור להחזיר
לשטות משתון בה אצ"פ
גורפה גורפה לא קטומה
בין תבשיל וכן חמין
כנהיה. ואצ"ג דעמיה
אמרוני חוב ולא שמע
ב' כירות המאכלות אות
גורפה וקטומה ואחת
שאנה גורפה ולא קטומה
לר' מאיר אילבא
דבית לר"ל משתון צ"ג
גורפה וקטומה חמין אבל
לא תבשיל, ולב"ש י
לום, לר' יהודה אילבא
דב"ש חמין חמין אבל לא
גורפה ובי"ה חמין תבשיל.
ב"ש אומרים וטענו חמין
אבל לא (תבשיל) וטענו ואף
חמין (אומרים) וטענו ואף
חמין. בלשמה יא אמת
ממתינתן לשטות י"ג גורפה
היא, אלא אמת לר' יהודה
קטומה וקטומה וקטומה
אבל לשטות ב"ש א
משתון חמין ובי"ה א
ותבשיל אף על פי שאנה
גורפה ולא קטומה, אבל
ממתינתן יא מאיר קטומה
לב"ש בחרה דממתינתן
דקטומה חמין אבל
לא תבשיל, ורבי מאיר
אמר לב"ש ולא כלום.
ולב"ה בחרתי דר' מאיר
קטומה לב"ש משתון חמין
אבל לא תבשיל, וממתינתן
וחוב דרבי מאיר חמין ורבי
הלל יא חמין וממתינתן
קטומה לב"ה אף חמין, א
לרבי יהודה קטומה
קטומה דחמין משתון,
לב"ש חמין לב"ה חמין
ותבשיל, בגורפה וקטומה
חמין וממתינתן אצ"פ שאנה
גורפה וקטומה. ושנינו
לעולם אימא לך להחזיר
זו וזאת דבר סבר לר' יהודה
לרבי יהודה בחרה ופליגי
עליה בחרה, ופסומה חמין
ועצמה דממתינתן להחזיר
זו. עשויי שפי שאמור
כיון אלא איפשטא בחרה
להחזיר, אשויי א סמכין
יומקין משתון לשטות.
יש מי שאמור להכה
החזוהו וכן וסמיתיה על
זו א"ד חזון חזון כיה
שחיקה בנפת ובעצם
משתון עלי חמין אבל
החזמו ל צורמן תבשיל
שלא בישר לך צורמן, קט'
להחזיר וקט' חמין
דמאמר בחרה ותרצנו, ונחני,
ואמרוני מכרי תרצוהו
נחני, ר' חזון מאי אית
לממתינתן, ואמר דרבי
דממתינתן קט' לר' שרי
חמין סבר דקטומה דממתינתן
להחזיר וכן. ואשוייה ו
איה הטמנה אבל בנן
כאן של ברול חזקיהו
וישבת עלי חזון ותי תלחה
אן באכאני [אן כיצאם, בה
אבל תבשיל טע' גזלים
דברי הכל אסור דקטיל
הטמנה דבריהמוסין אסור
ואפילו מכעורו. וי אכאני
להחזיר לטעמן, לר' ונחה,
וגבה אסור אבל לטעמן
שרי, או דילמא לא שנו.
ופשטאנו חזון דחמין כיה
שחיקה בנפת ובעצם

לעולם אימא נך להחזיר סגן. ואילו לשהות אע"פ שאינו גרופ שרי:
וסך חוכה דאמרי נך. לא יחזיר עד שיגרופ דכי גרופ מיהא שרי:
לאו דברי הכל היא. ולבית שמאי לא סבירא להו: לא שנו. שריותא
דמתני' אלץ על גבה דלא נפיש הבלא כולי האי אבל תוכה אסור:

לעולם אימא לך להחזיר תנן וחסורי מיחוסא
והכי קתני כירה שהסיקוה בקש ובגבבא
מחזירין עליה תבשיל בגפת ובעצים לא יחזיר
עד שיגרוף או עד שיתן את האפר אבל
לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום
ומה הן משהין בית שמאי אומרים חמין אבל
לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין ותבשיל
והך חזרה דאמרי לך לאו דברי הכל היא אלא
מחלוקת בית שמאי ובית הלל שבית שמאי
אומרים נוטלין ולא מחזירין ובית הלל אומרים
אף מחזירין ת"ש דאמר ר' חלבו א"ר חמא
בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על גבה אבל
לתוכה אסור אי אמרת בשלמא להחזיר תנן
היינו דשני בין תוכה לעל גבה אלא אי אמרת
לשהות תנן מה לי תוכה מה לי על גבה מי
סברת ר' חלבו ארישא קאי אסיפא קאי ובית
הלל אומרים אף מחזירין ואמר ר' חלבו אמר
רב חמא בר גוריא אמר רב לא שנו אלא על
גבה אבל תוכה אסור ⁽⁶⁾ תא שמע ב' כירות
המתאימות אחת גרופה וקטומה ואחת שאינה
גרופה ואינה קטומה משהין על גבי גרופה
וקטומה ואין משהין על שאינה גרופה ואינה
קטומה ומה הן משהין בית שמאי אומרים
ולא כלום ובית הלל אומרים חמין אבל לא
תבשיל עקר דברי הכל לא יחזיר דברי רבי
מאיר רבי יהודה אומר בית שמאי אומרים
חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים
חמין ותבשיל בית שמאי אומרים נוטלין
אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף
מחזירין אי אמרת בשלמא לשהות תנן מתני'
מני רבי יהודה היא אלא אי אמרת להחזיר
תנן מתניתין מני לא רבי יהודה ולא ר' מאיר
אי רבי מאיר קשיא לב"ש בחדא ולבית הלל
בבתרי אי רבי יהודה קשיא גרופה וקטומה
לעולם אימא לך להחזיר תנן ותנא דידן סבר
לה כרבי יהודה בחדא ופליג עליה בחדא
סבר לה כרבי יהודה בחדא בחמין ותבשיל
ונוטלין ומחזירין ופליג עליה בחדא דאילו
תנא דידן סבר לשהות ואף על פי שאינו גרוף
וקטום ורבי יהודה סבר בלשהות גמי גרוף
להו מהו לסמוך בה תוכה וגבה אסור אבל
לא שנא תא שמע שתי כירות המתאימות אחת
גרופה וקטומה משהין על גבי גרופה וקטום
הבלא מאידך דילמא שאני התם דכיון דמיד
דאמר רב ספרא אמר רב חייא קטמה ונתל'
ונוטלין ממנה ומחזירין לה שמע מינה לסמוך
ולטעמיה נוטלין ממנה דקתני קטמה אין לא ק
מחזירין הכא גמי תנא סומכין משום מקיימין ו
בחד מקום הוא תנא נוטלין משום מחזירין אי
ומקיימין בחד מקום הוא מאי הוי עלה ת"ש
סומכין לה ואין מקיימין אא"כ גרופה וקטומה
נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה אמר
קטמה והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל

לעולם אימא דך להחזיר תנן וחסורי מיחסרה כו' * משום דקיי"ח
כחניה כמו שפירש בע"ה דמיק לאוקמה ממני כוונתה:
אא"ב להחזיר תנן היינו דשני בין טובה לעל גבה. פי' בקוטרם
משום דלי להחזיר תנן (6) א"כ לשהות משהין אפילו באינה
גרופה להכי שני בין טובה דהוי מטמני
מגש בדרמ' לעל גבה וקשה להר"ח
לדחניה אפילו טובה משהין אפי'
באינה גרופה דהא תנן (ועל דף יט):
ולא חררה על גבי גחלים אלא עד
שיקרמו פניה הא קרמו פניה שרי
אע"ג דחררה בתוכה היא² ובלאו הכי
אור"י דבחנם דחק רש"י לפרש כן
דאיכא לגמרי שפיר היינו דשני לן בין
טובה לעל גבה מהא דהוי דהוי
בגרופה ובהשהאה דוקא לא ניחא
ליה לחלק: אבל בזהרור³ ניחא ליה שפיר
לחלק כדמוכח בתמי דמשני מי סברת
ארישא קאי אסיפא קאי כו' קשה
לר"י (א) היכי צעי למימר אליבא דרב
דמתינתין להחזיר תנן לא כן אחי'
מתינתין כחניה ורב דלא כחניה דהא
כחניה⁴ שרי במצטמק ויפה לו דהא
דתנן (סג) אין לוין בשר ובינה אלא
כדי שילוו מצעוד יוס' אחי' כחניה
ובינה אמרינן לקמן⁵ דמצטמק ויפה לו
הוא ורב אסר לקמן⁶ דמצטמק ויפה לו⁷
וי"ל דכלאו הכי לא סבר לה רב כשם
תנא דהא ר"מ כו' יהודה ארי' באינה
גרופה אפילו במצטמק ורע לו ורב
שרי במצטמק ורע לו אפילו באינה
גרופה דבגרופה לא אשכחן שום אמורא
דאסר אפילו יפה לו ועוד דרב קאי
אמילתיה דרבי יוחנן דאיידי באינה
גרופה⁸ וכן רבי יוחנן דשרי לקמן חמין
ותבטיל שביטל כל כרכו באינה גרופה
אבל לא ביטל כל כרכו אסור לה אשכחן
תנא דסבר הכי:

מהו לסמוך. באינה גרופה קצעי ואי מתניתין להשחות מן קא צעי להשחות ולהחזיר ואי להחזיר מן ושרי להשחות אפי' תוכה וגבה צעי להחזיר ולהשחות היכא שאינו מבושל כמאכל בן דרוסאי:

תא שמע בירה שהסיקוה בו.
ומסיק דשרי לסמוך ומכל
מקום אין ללמוד מכאן לסמוך
אלא האש דשאני הכא דדופני בירה
מפסיקין בינו ולאש:
שמע

טום אין אי לא לא איבעיא
מוך בה שפיר דמי או דילמא
גרופה וקטומה ואחת שאינה
ואף על גב דקא סליק ליה
א שליט בה אוריא תא שמע
ה סומכין לה ומקיימין עליה
דמי קטמה אין לא קטמה לא
הא לא אל תנא נוטלין משום
השתא התם נוטלין ומחזירין
הכא סומכין בחד מקום הוא
יורה שהסיקוה בגפת ובעצים
חלים שעממו או שנתן עליה
יצחק בר נחמני א"ר אושעיא
רכן ותבשיל שבישל כל צורכו
שמע

ב א מ"י פ"ג מהל' שבת
הלכה י' סמוג לאוין סה
טוש"ע א"ח ס"י רנג סעיף
:3

ג ב שם סעיף א צה"ה:
ד ג מ"י שם הלכה ז טו"ש"ע
שם סעיף א:
ה ד מ"י שם הלכה ד:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה א"צ וכו'
דאי להחזיר תנן אבל לשהות:

גליון הש"ם

תוס' ר"ה לעולם וכו'
משום דקיי"ל בחנניה. כעין
זה בתוספות מגילה דף יט
ע"ב ד"ה ודילמא:

תום' ישנים

(א) ואפשר דרב מוקי מתני' בלהחזיר אבל להשהות אפילו אינה גרופה שרי מטמק ורע לו ולרבי יוחנן אפי' מטמק ויפה לו:

מוסף תוספות

מִשְׁפֵּה (ד.) מֵהָא
וְהוֹלֵכֵת כְּחֵנִיָּה, דָּא אֵל,
אִמִּי דְחֻק נִפְשִׁי
לְמִדְרָא לְחִסְרוֹי לְמִתְרִי,
לְמִדְרָא לְחִשְׁתּוֹת נְתָן וְאִתִּי
מִתְרִי כְּפִשְׁטָא, אֵלָּא מִי
הִיָּן. כִּי אֵלֵּם שֵׁי
לְחִשְׁתּוֹת אִפִּי בְּחוֹן
הַחֲנוּר שִׁנּוּי רָמִי, מִן
הִיָּא. כִּיֹּן דְּבִעִשֵׁי מִן
אִיִּיר. מִן הִיָּא, הִיָּא,
[ז.] בְּשִׁבְתּוֹ, מִן הִיָּא,
כִּיֹּן דְּרִיר כְּשִׁהֲגֵי
לְמִאֲכָל בִּיֹּל, וְאִתִּי
שְׂרִירָא שְׂרִירָא, סְבִירָא וְכָל
שֵׁי. רִיעִיָּא,
וְאִיֹּקֻמָּא כִּיֹּן שִׁרְזִירָא
בְּמִאֲכָל בִּיֹּל, רִיעִיָּא,
לְשִׁהוֹת בְּרִיחַ שִׁנּוּי
גְּרִירָא. רִיעִיָּא, וְאִתִּי
דָּאֵס בְּהִיָּא, דָּא אִסֵּר
עֵלָּא אִלִּיב רִבְנָן דְּפִלְגִי
לְרִיעִיָּא. תְּחִנָּא, פִּלְגִי
הִלְכֵן לִיק מִיִּי הִיָּא
מִסֵּי. חֲחֻרָא, דָּאֵס
לְחִזּוֹר דְּתִי, דָּאֵס כִּי
אִמִּיר לְשִׁהוֹת נְתָן לִי סִיל
כְּמִתְרִי. מִן הִיָּא.

סומכין ואין מקיימין עליה אלא אם כן גרופה וקטומה, עממו הגחלים או שנתן לתוכה נעורת של פשתן דקה הרי היא כקטומה.

(א) עי' צבעל המאור.